

Protocoller,

Hållne i Kongl. Slotts Rätten

uti

Undersökningsmålet

Emellan

Sändrifven wid Nerike och Wärmelands Re-  
gemente L. A. Hammarlund, och Acteu-  
ren wid Kongl. Maj:ts Spectacul  
Abraham De Broen.

---

Stockholm, tryckte hos Joh. Christoff. Solmberg, 1790.

Utdrag af Kongl. Slotts Rättens Protocoll,  
hållit i Stockholm följande dagar 1790.

Den 3:dje Augusti.

Närvarande:

Herr Öfversten i Armeen, Öfverste-Lieutenanten wid Swänska Escadern af Kongl. Arméens Flotta och Riddaren af Kongl. Swärds Orden, Friherre Johan Gustaf Lagerbielke.

Herr Hofjunkaren och Hårolden wid Kongl. Nordstjerne Orden Otto Wallencreuz, i Kammarherres ställe.

Herr Capitainen wid Kongl. Lif Gardet, Grefwe Sabian Serfen.

Herr Capitainen wid Swänska Escadern af Kongl. Armeens Flotta, Grefwe Axel Cronhjelm.

Herr Capitainen wid Kongl. Artillerie Regimentet, Carl Coyet.

Herrar Rådsmännen Jacob Grevesmuhl och Anders Wallin.

Assessoren och Stads Fiscalen Gustaf Adolph Solcker war tillstädes.

**U**ti en til Kongl. Slotts Rätten ingifwen Skrift, hade Fändriken wid Nerike och Wärmelands Regimente L. A. Sammarlund klagat deröfver, at då han den 21 sistwäke Julii månad om aftonen upgått til Kongl. Slottet, för at afwaktia Ordres, til Tropheernes bärande dagen derefter ifrån Kongl. Slottet til Storkyrkan, och derwid mötte samt talt wid Herr General Lieutenanten och Commendeuren af Kongl. Swärds Orden med Stora Korset, Högwälsborne Friherre Zöge von Manteufel, skal Acteuren wid Kongl. Majests Spectaclet Abraham de Broen på et lömskt och ursinnigt sätt Fändriken Sammarlund öfwerfallit, samedelst, at de Broen, utan gifwen anledning, fattat Fändrik Sammarlund med ena handen under halsen, och fört honom emot en pelare i Slottshwalswet, ifrån hwilket de Broens förgripeliga upförande han swäriligen skall welat afstå, oaktadt Herr General-Lieutenanten och Commendeuren Friherre Zöge von Manteufel skall de Broen

Derifrån afdräbt och till skickelighet besatt, af hvilka skäl Fändriken Sammarlund påstått, det måtte Acteuren de Broen för detta sitt inom Konungens Borg begångna brott, med allt hwad dermed gemenskap äger, Lag och Förordningar likmäßigt warda ansedd.

Till följe af den i anledning häraf utfärdade kallelse, instälte sig nu, i närvaro af Hof Auditeuren Gustaf Edman å Kongl. Hofwets wågnar, Fändriken Sammarlund och Acteuren de Broen, hwarwid, efter upläsandet af berörde till Kongl. Slotts Rätten ingifne skrift, Fändriken Sammarlund yttrade sig ej hafwa något vidare dertill lägga, utan erbed sig at med vittnen öfwerlyga de Broen om det mot honom nu angifna brott.

Acteuren de Broen, som trodde at vittnens afhörande och vidare bewisning i detta mål wore öfwerflödig, sedan han förloppet af denna händelse fått anmäla, anförde, at sedan han den 21 i sistwefne Julii månad om eftermiddagen, då Tropheerne ifrån Haga infördes till Staden, på Högwakten wid Kongl. Slottet, med det därstädes på wakt warande Borgerskap förlästat och roat sig, til betygande af sin glädie öfwer Swåniska Skärgårds Flottans wundna Seger emot den Rysska, hade de Broen, under det at Tropheerna till Kongl. Slottet upfördes, i afsigt at de samma åskåda, begifwit sig fram til Wästra Slottshwalfwet, hwarest han sedt Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Sötte von Manteufel, stående wid början af Stora Trappan, tala med Fändr. Sammarlund, samt wid de Broens närmare ankomst derintill, hört Herr General Lieutenanten och Commendeuren tillsäga Fändrik Sammarlund, öfwerfall mig ej karl här på stället, har ni något at tala wid mig, kan ni träffa mig i mina rum; af hwilken Herr General Lieutenantens och Commendeurens utlåtelse de Broen sunnit sig äga skäligh anledning dertill, at Fändrik Sammarlund förut uti des tal sig emot Herr General Lieutenanten på något sätt förgrivit, hwarföre och de Broen i den afsigt, at betoga Fändrik Sammarlund tillfälle at ytterligare wara Herr Baron och General Lieutenanten beswärlig, med ena handen fört Fändrik Sammarlund undan, med tillsägelse at ej ofreda någon af Resgeringen: sådant tillade de Broen wore förloppet af denne nu öfwerklagade händelse, och sådant afswen det mot honom angifne brott.

Fändriken Sammarlund anförde sig vara okunnog om i hwad försättning de Broen sig wid detta tilfälle insunnit, och af hwad orsak han sedt sig föranlåten honom på så wåldsamt sätt angripa; stället inom Konungens Borg, samt jämwäl den Person med hwilken Fändrik Sammarlund talat, hade han trodt, böra affhålla de Broen från alt utbrott af des tilltagshet, den han så oförskut utan alt fog utöfwar wid ibland en församlad allmänhet; de utlåtelse Herr Baron och General Lieutenanten til Fändriken haft, om de än varit sådane, som de Broen ofansfärdigt angifwer, tilhörde ej de Broen at döma öfwer; hade Fändrik Sammarlund emot des wilja på något sätt felat i sin tilbörliga wördnad för Herr General Lieutenanten och Commendeuren, saknade wålbemålte Herr re ej utwägar at sådant råtta; Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun, hwilken såsom General Adjutant war Herr General Lieutenanten och Commendeuren följaktig, hade affört alt hwad emellan Herr General Lieutenanten samt Fändrik Sammarlund talat blifwit, samt jämwäl åsett hela händelsen, som i Herr General Lieutenantens och Commendeurens samt Herr Öfwerste Lieutenantens och Riddarens närvaro skedd, och hwarom Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren, therest ihes börande af Kongl. Slotts Rätten bifalles, kunde gifwa den närmaste uplysning; för den skyn Fändrik Sammarlund genom de Broens wåldsamma åtgärd lidit, åskade Sammarlund en tilfredställande uprättelse, sedan han med wistnen förut fått öfvertyga de Broen om des förbrutelse.

Uppå de Broens med Kongl. Slotts Rättens tilstånd Fändrik Sammarlund gjorde fråga, om han söker tilwita de Broen at hafwa gjordt wåld och slagit Sammarlund, swarade denne listnämde, det de Broen en furie rusat på samt stött honom, och stutligen fattat honom i halsen så hårdt, at blodet stigit up i ansigtet; hwarwid de Broen utlåt sig, at hört är ej slagit, samt at den wåldsamhet hwaröfwer Fändrik Sammarlund klagat, ej varit annan, än at de Broen fört honom undan, för at ej efter de Broens tanke Herr General Lieutenanten och Commendeuren wårdare ofreda.

Uppå Assessorens och Stads Fiscalens gjorde tillfrågan: om de Broen uti Slottshwalfwer, wid det före upgifne tilfället, trott sig åga någon besättning, swarade de Broen, det han derwid ej haft annat upfat, än

det hwar wälsinnad wid en så lysande högtidlighet borde lysa, men at det nit ej tillätit honom med kallsinighet åse och höra det en Herre af Regeringen skulle blifwa förolämpad af en Karl, den de Broen endast til utseende skall kändt, utan at derwid hafwa sig bekant, hwad nytta han gjordt för den Uniform han har den åran bära.

Fändriken Sammarlund yrade sig hafwa önskat det han så til utseende som i annor måtto varit för de Broen okänd, så framt han derigenom kunnat undgå at blifwa ofredad, samt at han wore i öfrigit helt indifferent hwad tanka de Broen om honom kunde hysa; anhållandes nu Fändriken Sammarlund det måtte de wittnen, som tillstådes åro så til en början på Ed blifwa afhörde, under förbehåll, at på lika sätt så låta afhöra de Personer, han har sig bekant om denna händelse kundskap åga, men hwilka ej kunnat i anseende til ovissheten om deras hemwist af Kongl. Slots Rättens Waktmästare träffas.

Acteuren de Broen ansörde, at då Fändriken Sammarlund synes ej wilja afstå från sitt påstående, samt målet således avancerar, samt han sig föränlåten anhålla, det måtte honom tillåtas at få antaga någon Fullmäktig som de Broen uti Rättegången tilhanda går.

Assessoren och Stads Fiscalen Solcker förmålde härwid, at, ehuru det enligt de för Kongl. Slots Rätten utfärdade Författningar ej är de Broen tillätit, at härstädes nyttja Fullmäktig, kan det dock ej betagas honom, at til biträde wid selswa Rättegången antaga den til hwilken han kunde åga förtroende.

Åf de wittnen, hwilka Fändriken Sammarlund til upkallande upgifwit, woro endast nu tillstådes, Skoflickaren Carl Petter Westergren, samt Peruquemakarne Johan Lundberg och Johan Rising, hwilka nu förekallades, och sedan de Broen förklarar emot dem ej hafwa det ringaste såsom jäf at anföra, aflade wanlig Wittnes Ed, förmanades och berättade.

1:0. Skoflickaren Westergren, det han den 21 sistwekne Julii om eftermiddagen, under det at Tropscheerne ifrån Haga til Kongl. Slottet infördes, och jämwäl efter deras utställande derutanföre til allmänt besfådande, stått på post wid Wästra Slots hwalfwet, och derwid hört stois och skrik, samt jämwäl sedt de Broen bland folkhopen, men hade sig ej något bekant om den händelse Fändrik Sammarlund nu öfwerflagat. Åstrådde.

2:o Peruquemakaren Rising: at han, som den 21 siffwelne Juli på eftermiddagen, den tiden, då de från Haga offhåmde Tropheer til Kongl. Slottet upfördes, varit tillika med sju andre af Borgerstads Militaire på post stående på första trappsteget wid uppgången til stora trappan ifrån Slotts hwalfwet, derunder sedt, at Fändrieken Sammarlund under samtal med Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Söge von Manteufel, blifwit af de Broen med håstighet fattad uti klåderne framför bröstet, och på sådant sätt förd genom folkhopen emot en pelare uti Slottshwalfwet.

Uppå Wittnet, genom Kongl. Slotts-Rätten, efter de Broens begäran gjord fråga, om de Broen slagit Sammarlund, swarade Wittnet Nej, samt ytterligare uppå Kongl. Slotts-Rättens, i anledning af Fändrick Sammarlunds anmälan framstälde fråga, om de Broen ej med någon märkkelig wåldsambhet fattat uti Sammarlund och förde honom emot en af hwalspelarne, swarade Wittnet, det de Broen med håstighet fattat uti Fändrieken Sammarlund på sätt förut omwittnade blifwit.

De Broen anmärkte härwid, at om så skede, borde det ej finnas underligt, håst en Acteur ej kan verkställa något utan passion.

Derefter förelallades,

3:o. Peruquemakaren Lundberg, som berättade, at då han den 21 siffledne Juli om eftermiddagen, wid det at Tropheerne ifrån Haga genom Staden til Kongl. Slottet upfördes, varit på post stående wid stora trappan i wästra Slottshwalfwet bredewid Peruquemakaren Rising, hade de Broen, under det at Fändrick Sammarlund talt wid Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Söge von Manteufel samt twänne andra Herrar stående nedanföre eller et steg up i trappan, fattat Fändrieken Sammarlund med allwarsambhet uti kragen samt fört honom mot en pelare uti hwalfwet, men ej sedt hwad sig widare tildragit i anseende til den tillöpande menigheten.

Wittnet, af Kongl. Slotts-Rätten i anledning af Fändrick Sammarlunds framstälde fråga tilspord, om han af det samtal Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Manteufel haft med Sammarlund, förmärkt om Herr General Lieutenanten tiltalt Fändrieken hårdt, swarade at han sådant ej förspordt, ej eller hört hwad Herr General Lieutenanten med Sammarlund talt.



Uppå Afbesvarens och Stads Rådhufvudens framstälde fråga, om ej någon wid det tillfället då de Broen fattade uti Fändrick Sammarlund och förde honom genom folket, sökt hindra de Broen derifrån, swarade Wittnet Neij, tilläggande Wittnet stuligen, det Fändricken Sammarlund någon stund efter den nu omnämnade händelse upkommit i trappan der posterna ståde och begärt at til sin säkerhet få stå bakom d. m. emedan, som Sammarlund utlätit sig han blifwit af de Broen exponerad.

U någonthera sidan war ej något vidare at fråga, hvarföre Lundberg tillsades at aftråda.

Uf de intyganden desse nu afhöorde Wittnen afgifwit, förmalte de Broen sig hafwa funnit ej annat vara urönt, än det som han redan sielf medgifwit, at de Broen för at hindra Fändricken Sammarlund ifrån at beswåra Herr GeneralLieutenanten Friherre Jöge von Mantensfel, forde Sammarlund ner i Slots hwalfwet, hwilket de Broen och förmente skola utrednas af Herr GeneralLieutenantens til de Broen derunder hafde utlåtelse: Min låra de Broen! låt bli honom, han har ej gjordt mig något.

Fändricken Sammarlund uttrade härefter sig hafwa flere Wittnen at i denna sak låta afhöra; deribland han upgaf Lieutenanten wid Kongl. Artillerie Regimentet Ehrenhjelm, hwilken i egenkap af Herr GeneralLieutenantens och Commendurens Friherre Jöge von Mantensfels Stabs Adjutant warit hos wålbemålde Herre tillstådes wid meromrörde tillfälle, samt desförutan Stads Ingenieuren Brasch och Kryddkråmaren Strindberg, anhållandes Fändrick Sammarlund, det måtte desse med de flere Wittnen han ännu trodde sig kunna framskaffa, efter erhållen underättelse om deras wistande, blifwa til någon annan dag upfallade, för at sina berättelser uti detta mål afgifwa; och anförde vidare Fändricken Sammarlund, at som Acturen de Broen, genom twånne i dag på ed afhöorde Wittnens utseggor, derom blifwit öfwerlygad, at hafwa honom Sammarlund inom Konungens Borg öfwerfallit, och på så wåldsam sätt ofredat, det altså de Broen, under påstående ranskninng af detta des swåra brott, måtte anses skyldig at nu genast i häkte tråda.

De Broen, som förmente sig ej wara om något det minsta brott agligen öfwerlygad, det äfwen des samwete med honom vittnade, och  
 (andra Arket utgifwes i morgon.) som

—

9

som derjämte til betygande af sin oskuld, både kunde samt jänwål erbedd sig at anskaffa Wittnen, trodde denna fråga wara af Jändrick Sammarlund med osog wäckt, men hemstälde til Kongl. Slots Rättens ompröfning, om ej, i den händelse han til sådan brottslighet skulle pröfwas Skyldig, at säkerhet å des Person krafdes, honom då wore tillåtit at för sig ställa personell borgen.

Utskoren och Stads Fiskalen Solcker åskade af de Broen under rättelse, om han i den af honom uppgifne händelse, wore nu med borgen försedd, och hwem han ihertil kunde uppgifwa, hwarwid de Broen anmålte, det Herr Hof Stallmästaren och Riddaren Friherre Kålamb såsom Directeur wid Kongl. Maj:ts Spectaclet torde ej finnas obenågen at för de Broens Person sin Borgen lemna; och utbad sig sluteligen de Broen at genom Kongl. Slots Rätten få Jändrick Sammarlund tillspord om des permission ännu gåte til ånda, och ur hwad stäl han ej til tjenstgöring sig insinner, hwaruppå Kongl. Slots Rätten lemnade de Broen den föreställning, at det wore honom ojsenligt at sådane under rättelser begära.

Hof Auditeuren Edman wille wid den af Jändriken Sammarlund wäcke fråga, om säkerhet å de Broens person hafwa anmärkt, at Hof Auditeuren, af hwad nu för handen warande undersökning hittills blifwit utredt, han icke sunne de Broens brottslighet ännu wara så tillräckeligen bestyrkt, at fråga om säkerhet å des person kunde äga rum. Afsträdde och

Resolverades:

Som detta nu förewarande undersöknings mål ankommer på widare utredande, samt ej mindre af Jändrick Sammarlund, än Acteuren de Broen, som ännu ej någre wittnen afhört, är anmält, det ytterligare bewisning genom åberopade wittnen af dem kan åstadkommas; altså finner Kongl. Slots Rätten skäligt, at med foresättningen, så wäl med sjelfwa målet, som ock med ytterandet öfwer häkte å de Broen, uppsjuta til nästa Torsdag den 5:te i denne månad klockan 10 förmiddagen, då Jändriken Sammarlund och Acteuren de Broen böra sig åter infinna; til hwilken dag de af Jändriken Sammarlund nahungifne wittnen skola upkallas. Hwilket wid åter inkallandet munteligen åskades, och lemnades derjämte Sammarlund samt de Broen tillsägelse at til Kongl. Slots-





Rättens Notarius så tidigt uppgifwa de ännu oanmälte wittnen hwilkas hörande de äska, at om deras upkallande til förut sagd dag behörig anstalt kan tagas. Härwid anmälte de Broen, det han wäl för det närwarande ej trodde någre wittnens åberopande och afhörande wara för honom af nöden, men på Kongl. Slots Rättens föreställning, at ther han sådant äskar, wara derpå beredd til förut sagd dag, ytttrade de Broen sig wilja betänka sig derpå. Usträdde.

Kongl. Slots Rätten, som enligt hwad under denna ransakning förelupit, förnummit, det Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Söge von Manteufel warit tilstådes samt talat wid Jändrik Sammarlund wid det tilfallet då denne sistnämde fall, efter des påstående blifwit af de Broen ofredad, samt at de Broen, enligt hwad han föregifwit och til sitt urskuldande påstått, fall af detta samtal, derunder Sammarlund efter de Broens förmenande, emot Herr Baron och General Lieutenanten i någor måtto sig uti sitt tal förgått, tagit sig anledning til det upförande Jändrik Sammarlund nu öfwerklagar, samt det wara ledande til uplysning i detta mål at af Herr General Lieutenanten och Commendeuren Söge von Manteufel undfå underrättelse hwad Herr General Lieutenanten om förloppet af denne öfwerklagade handelse kunde hafwa sig bekant, och befalltes undertecknad Notarius, at å Kongl. Slots Rättens wagnar detta ärende hos Herr General Lieutenanten anmäla och des swar hos Kongl. Slots Rätten til des Protocol nästa Rättegångsdag tillkännagifwa, samt at tillika af Herr General Lieutenanten och Commendeuren begära, det des General Adjutant Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun, som, efter hwad uplyst blifwit, warit närwarande wid meranämde tilfälle, blifwer tillsagd, at til uplysningars afgifwande i detta mål sig nästa Torsdag den 5:te i denne månad klockan 10 på dagen hos Kongl. Slots Rätten insinna.

Den 5:te Augusti.

Närwarande:

Herr Öfwersten i Armeen, Öfwerste-Lieutenanten wid Swänkska Escadern af Kongl. Armeens Flotta och Riddaren af Kongl. Swärds Orden, Friherre Johan Gustaf Lagerbielte.

Herr

Herr Hofjunkaren och Hårolden wid Kongl. Nordstjerne Orden Otto Wallencruz, i Kammarherres ställe.

Herr Capitainen wid Kongl. Lif Gardet, Grefwe Sabian Serfen.

Herr Capitainen wid Swänska Escadern af Kongl. Armeens Flotta, Grefwe Axel Cronhjelm.

Herr Capitainen wid Kongl. Artillerie Regimentet, Carl Coyet.

Herrar Rådsmännen Jacob Grevesmühl och Anders Wallin.

Tilstådes woro Assessoren och Stads Fiscalen Gustaf Adolph Solcker å Embetes wågnar samt Hof Auditeuren Gustaf Edman å Kongl. Hofwets wågnar.

S. D. **U**nmålte undertecknad Notarius, at då han i följe af den besfallning honom den 3:dje i denne månad blifwit lemnad, hos Herr General Lieutenanten och Commendeuren af Kongl. Swårds Orden med Stora Korset Högwålborne Friherre Söge von Manteuffel förledne gårdag anmålte Kongl. Slotts Rättens åsundan, at af Herr General Lieutenanten och Commendeuren erhålla underrättelse om förloppet af de af Jämbriken Sammarlund samt Acteuren de Broen hwar emot annan öfverklagade händelser, som den 21 sistwælna Julii skola uti Herr General-Lieutenantens och Commendeurens närvaro sig tildragit i wästra hwalfwet af Kongl. Slottet, hade Herr Baron och General Lieutenanten afgifwit de skrifteliga berättelse, som nu til Kongl. Slotts Rätten inslemnades; och tillkännagaf widare undertecknad wid Protocollet, at han til ytterligare verkställande af Kongl. Slotts Rättens honom gifne besfallning förledne Rättegångsdag, hos Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Söge von Manteuffel wid ofwannånnde tillfälle anmålte, huruledes Kongl. Slotts Rätten sunnit Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Brauns hörande i lika ämne af nöden, samt begårt, det måtte Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun, såsom warande Herr General Lieutenantens General Adjutant blifwa tillsagd, at i dag hos Kongl. Slotts Rätten sig infinna; at Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun, wid detta tillfälle hos Herr General Lieutenanten och Commendeuren tilstådes, och af wålbemålte Herre underrättad om Kongl.



Slotts Rättens begäran, tillkännagifwit sig vara af angelägna förättningar utom Staden i Konungens och Kronans tjenst hindrad, at sig hos Kongl. Slotts Rätten i dag infinna, men at Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren wille des skrifteliga berättelse i målet före des afresa från Staden afgifwa, hwilken ock, förleden gårdag til Notarien öfwerfänd, nu aflemnades.

Uti til Kongl. Slotts Rätten insändt Memorial hade Lieutenanten Wälborne Ehrenhjelm tillkännagifwit, des af Embetes göromål upkomne förfall at sig i dag enligt den erhållne kallelse såsom åberopadt wittne inställa, men hade derwid fogat en af honom försattad berättelse til uplysning uti det nu i fråga warande mål.

Kongl. Slotts Rätten lät härwid för sig upläsa Protocollet för den 3:de i denne månad, och sedan för det i Kongl. Slotts Rättens förmal tillrådes warande wittnet Peruquemakaren Lundberg blifwit upläst och jämwäl erkländt des ifrånämde dag afgifne wittnesmål, förekallades Gändriken L. A. Sammarlund samt Acteuren wid Kongl. Maj:ts Spectaceler Abraham de Broen, hwilka tillspordes om de åskade justering af det förledne Rättegångs dag uti detta mål hållne Protocoll, som för dem nu skulle upläsas, förklarade, at the sådant ej åstundade.

Öfverest underrättades Gändriken Sammarlund samt de Broen om de anstalter Kongl. Slotts Rätten tagit til ernående af de uplysningar som Kongl. Slotts Rätten pröfwat nödige, samt det som föregående Rättegångsdags ransakning gifwit anledning til, och uplästes nu Herr General Lieutenanten och Commendeuren m. m. Friherre Jöge von Mantouffels Berättelse så lydande: "Då jag inemot Klockan fem estermiddagen den 21 sistwelne Julii, wid ankomsten til Kongl. Slottet och hwalfwet, fram til Stora Trappan, som förer til det rum hwarest Tropheerne skulle til åskådande utställas, upkom til mig, under det jag stånade uppå första stegen af trappan, Gändriken Sammarlund, ester slutat samtal med Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun, och derstädes med all tilbörliq höflighet, anhölte om mitt förord til ernående af någon befordran, utbedjandes sig sluteligen min hugkomst enär något tilfälle til des Employ kunde yppas, hwarpå jag lemnade honom det swar, at det icke då der wore tid ej eller stället at där om tala, utan at sådant kunde ske wid något tilfälle hemma i mitt hus. Derpå blef jag

"jag Acteuren de Broen warse, som attaquerade med hästighet ofwans  
 "nämde Fåndrik, drog, stötte, och med allehanda utlåtelser, dem jag icke  
 "ke kan så erindra mig, angrep honom. Och som jag såg de Broen  
 "alt mera och mera blifwa bullersam, warnade jag honom at komma i-  
 "hog, at han der wore inom Kongl. Borgen, och bad jag för öfrigit  
 "Herr Lagmannen och Riddaren Liljensparre at söka stilla de Broen,  
 "och at hafwa honom derifrån, hwilket ock skedde. Sådau är den hån-  
 "delse, öfwer hwilken Kongl. Slotts Rätten åstundat min uplysning.  
 "Stockholm den 4 Augusti 1790.                      Zöge von Manteuffel.

Derester uplästes Herr Öfwerste Lieutenantens och Riddaren Brauns  
 relation af sådant innehåll: Den 21 sissledne Julii, då jag om efter-  
 "middagen war Herr General Lieutenanten och Commendeuren af Kongl.  
 "Swärds Orden med stora Korset Högwålborne Friherre Zöge von  
 "Manteuffel söljaktig up til Kongl. Slottet, för at wara närwarande  
 "wid Tropheernes emottagande, upkom til mig på första stegen wid trap-  
 "pan uti wästra hwallswet Fåndriken Sammarlund, och anmålde sig at  
 "dagen derpå få officiera wid Tropheernes bårande ifrån Kongl. Slottet  
 "til Storhyrkan, hwarpå jag swarade honom at jag ej då hade tillfälle  
 "antekna honom dertill, utan at han borde efter ordres i sådant affeende  
 "infinna sig klockan half til fyra eftermiddagen hemma hos mig, hwilket  
 "Fåndriken Sammarlund beswarade med ursåkt, at han wid ordernes  
 "utgifwande hos Herr Generalen, ej hört annat, än tiden warit usfatt  
 "til klockan half til sex. Fåndriken Sammarlund wände sig derefter  
 "til Herr Generalen och Commendeuren Friherre Zöge von Manteuf-  
 "fel och med största höflighet anhölte om Herr Generalens recommendation  
 "til någon employ i wid Militairen, och utbad sig så wara i Herr Gene-  
 "ralens hugkomst när tillfälle til des besordran skulle yppas, hwartil Herr  
 "Generalen swarade, at det nu ej wore tid och stället at derom tala, u-  
 "tan at sådant kunde wid tillfälle ske hemma i Herr Generalens hus.  
 "Genast derpå kom Acteuren de Broen utur folkhopen, som sattade med  
 "hästighet Fåndriken Sammarlund uti bröstet, samt drog och stötte honom  
 "ntom trappan ibland folkhopen, och förde honom sluteligen emot en hwallswet  
 "lave. Herr Generalen, för at stilla bullret som här af upkom, befalte  
 "de Broen at hålla sig stilla, och at ihogkomma sig wara inom Konun-  
 "gens



"gens Borg, samt bad Herr Lagmannen och Riddaren Liljensparre, som då ankom, at låta bortskaffa Acteuren de Broen, hwilket också verkstältes. Detta är hwad jag om denna händelse har mig bekant. Stockholm den 4 Augusti 1790."

O. M. Braun.

Och sist Lieutenanten J. Z. Ehrenhielms til Kongl. Slotts Kåsten inlemnade Memorial med thes therwid bilagde vittnesmål, så lydande: "Wid det tilfalle då jag den 21 sistsedne Julii om eftermiddagen var Herr General Lieutenanten och Commendanten af Svärds Orden med stora Korset, Baron Söge von Mauteuffel följaktig up til Kongl. Slottet, för at emottaga de då från Haga til Staden inburne Troppheer, framträdde Fändriken Sammarlund, efter något samtal med Herr Öfverste-Lieutenanten och Riddaren Braun, up til Herr Generalen m. m. på första steget af Konungens stora trappa i västra hwalfwet, samt med största höflighet anhölte om Herr Generalens recommendation til employij wid Armeen, hwartil Herr Generalen swarade, at det icke wore tid eller rum här at tala derom, utan at sådant kunde bättre ske hemma i Herr Generalens Hus. Strax derpå kom Acteuren de Broen utur den myckna folkhoppen framspringandes och med hästighet fattade Fändriken Sammarlund uti bröstet, drog, samt stötte honom utföre trappstegen ner i Slotts hwalfwet, swängde derstädes omkring med honom, samt förde honom ifrån den ena pelaren i hwalfwet til den andra. Herr Generalen behagade sjelf derpå afböja detta bullret och tillsäga de Broen at hålla sig stilla inom Konungens Borg. Så mycket har jag af denna händelse mig bekant, som af mig kan med Ed sästas om så påfordras. Stockholm den 4 Augusti 1790.

J. Z. Ehrenhielm.

Etabs Adjutant.

Efter afhörandet här af utlåt sig de Broen, det han upriktigt erkände att hwad dessa nu uplästa berättelser emot honom innehålla, utom det at de Broen stötte Fändriken Sammarlund, hwartil de Broen helt och hållit nekade, och kunde ej annat än sådant göra, så länge en blodsdroppa hos honom är warm, och tillade vidare, at den berättelse Herr Generalen

Generai Lieutenanten och Commendeuren behagat afgifwa, och til Kongl. Slots Rätten inlemna, wore fullkomligen bekräftad, med Herr General-Lieutenantens derunder satte namn, samt förklarade derjämte, uppå af Kongl. Slots Rätten gjord fråga, det han af Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun samt Herr Lieutenanten Ehrenhjelm ej fördrade något Edeligt besannande af deras i dag afgifne berättelser, förmodandes de Broen, det des straff ej måtte i jämförelse blifwa så stort som beswäret med desse tvåne berättelsers Edeliga påstande; samt derefter af Kongl. Slots Rätten tillspord, om han nu wore med någre vittnen å sin sida försedd, förklarade det han, öfvertygad om sin oskuld, som nog dessförutan skulle blifwa updagad, ej trodt sig hafwa någre vittnen af nöden.

Fändriken Sammarlund, som derefter hos Kongl. Slots Rätten anmälte, at han, utom de wid förra förhöret upgifne, af honom åberopade vittnen Lieutenanten Ehrenhjelm, som redan des berättelse afgifwit, samt Stads Ingenieuren Ludvig Brasch och Kryddkrämaren Zacharias Strindberg, som nu i förmalet äro tillstådes, jämwäl til upplands lande i dag upgifwit, Waktmästaren wid Kongl. Operan Peter Holmberg, Trågårdsmästaren Petter Järnberg samt Swärdsfjären Johan Schärpling anhölt nu, det måtte dese sist uppräknade i förmalet närvarande Personer tillika med Brasch och Strindberg blifwa såsom Wittnen på Ed afhörde, til ytterligare bewisande af det brott Sammarlund de Broen tilwitat.

Desa oswan uppräknade nu förekallade personer, emot hwilka de Broen ej något jäf anförde, aflade derefter wanlig Wittnes Ed, förmanades och berättade:

1:0 Stads Ingenieuren Brasch: at under det de den 21 sistwelnne Julii ifrån Haga afhämtade Tropheer til Kongl. Slottet upfördes, hade Wittnet sedt, det Fändrik Sammarlund, efter hast. samtal med Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Söge von Mantouffel tillika med Herr Öfwerste Lieutenanten och Riddaren Braun, stående uppå första steget af stora Trappan i wästra Slotts hwallwet, busgat sig för Herr Baron och General Lieutenanten såsom för at taqa afsked, och derpå wändt sig om, hwarwid de Broen straxt derpå kommitte utur den församlade folkhoppen framspringandes, fattat Fändriken Sammar-



marlund med håstighet och all force med den ena handen i fragen, hwaraf han förfräckt bleknat som et lärst af alteration, och utropat, Herre Jesus, hwarefter de Broen swängt Sammarlund omkring bland folket, så at han kommit med ryggen mot en af hwalpelarne, samt thez under hållit thet i handen medförde läpp uplyst i wädret den de Broen swängt öfwer huswudet på Sammarlund ej mindre än den öfriga folkhopen; och hade wittnet widare hört Herr Baron och GeneralLieutenant sedan Fändrik Sammarlund skilat sig ifrån de Broen, tilsala denne sistnämde med de orden: Är ni tolig? derpå de Broen swarat, han har talt emot Regeringen, derföre skall djefwulen anfäcta honom; hwarefter Herr GeneralLieutenant åter talt wid de Broen, hwilket Wittnet ej afhört.

Uppå af de Broen framstald fråga: om Wittnet förmärkt det de Broen hött Fändriken Sammarlund eller slagit honom med läppen? swarade Ingenieuren Brasch, ej annorlunda än hwad förut omwittnadt blifwit, samt efter af de Broen gifwen anledning på ytterligare tillfrågan, om Wittnet förmärkt det de Broen hött med läppen såsom för at slå Fändriken Sammarlund, förklarade Brasch at de Broen uplyst läppen i wädret, och swängt honom öfwer huswudet på Fändrik Sammarlund, äfwen som på den öfriga folkhopen; Kunnandes wittnet ej lämna affigten dermed.

Uppå Kongl. Slotts Rättens efter Fändriken Sammarlunds begäran framstälte fråga, om de Broen, wid det han fattade uti Sammarlund stått i bredd med honom, swarade wittnet, det de Broen förut varit i folkhopen och derifrån kommit framspringandes til Sammarlund och fattat uti honom: Af det samtal som Herr GeneralLieutenant och Commendeuren Friherre Jöge von Manteuffel haft med Fändriken Sammarlund, förmärkte widare wittnet på tillfrågan sig ej hafwa hört annat och mera än at Herr GeneralLieutenant nämt klockan 10; men at Herr GeneralLieutenant med hårda ord tiltalt Sammarlund eller wisat sig ond, hade wittnet ej förmärkt, utan at Herr GeneralLieutenant twärtom varit efter hwad wittnet tyckt ganska gracieux.

Widare hade wittnet sig ej bekant. Afsträdde.

2:o Kryddkrämaren Strindberg, som berättade, at den 21 sistl. Julii om eftermiddagen, då Tr. pheenre til Kongl. Slottet upfördes, ha-

(3:de Arket utgifwes i morgon.)

de vittnet sedt Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Zöge von Manteuffel, stående på första trappsteget af stora trappan i västra Slottshwalsfwet, tala med Fändriken Sammarlund som stått nedanföre på planen, under hwilket samtal de Broen, med utrop: Skal ni öfwerfalla Regeringen, fattat med en hand Sammarlund för bröstet, fört honom baklänges genom folkhopen hårdt emot en pelare i hwalsfwet, hållit honom deremot en liten stund, samt derefter med handen för bröstet fört honom på andra sidan framåt glasportarne der de båda stadnat, hwarwid vittnet, som af en händelse kommit at stå bakom de Broen, tagit honom i armen och tillsagt de Broen at ej göra så, då Fändrik Sammarlund, som derunder skilt sig ifrån de Broen retirerat sig up i trapporne; genast derpå hade Herr General Lieutenanten m. m. Friherre Zöge von Manteuffel framkommit til de Broen och tillsagt honom, at ni tolig de Broen, samt vidare talt wid de Broen, det vittnet ej afhörd.

Widare wiste vittnet ej at berätta. Aspiräde.

Acteuren de Broen förmärkte härwid, at om han afwetat, at stället i Slottet der denne händelse sig tilldragit varit så fredadt, hade wist det upförande varit annorlunda, betygandes sig hwarken förut eller wid det tillfället hyst något ondt upsat til Fändriken Sammarlund.

3:0 Waktmästaren Holmberg berättade: det han den 21 sistw. Julii kort före det at de ifrån Haga til Staden införde Tropheer blifwit til allmänt beskådande utanför Kongl. Slottet utsatte, uti västra hwalsfwet, der vittnet bland folkhopen varit, sedt Acteuren de Broen framspringa, fatta Fändr. Sammarlund uti bröstet, samt föra honom ifrån början af trappan der Sammarlund stött, til en af hwalspelarne så, at Fändrik Sammarlund emot pelaren fått en hård stöt, och sedermera derifrån til glasdörrarne i hwalsfwet at yttre sidan af Slottet, hwarefter Fändr. Sammarlund, som sedermera förmått skilja sig ifrån de Broen, sprungit up i stora Slottstrappan, och i fruktan at ännu blifwa angripen af de Broen, ropat, hjelp mig, jag är olycklig för den karlen.

Straxt efter det at Fändrik Sammarlund blifwit lös från de Broen, hade Herr General Lieutenanten m. m. Friherre Zöge von Manteuffel nedkommit, som vittnet tyckt ifrån stora trappan, och tillsagt de Broen, ni skall gå i arrest, hwarpå vittnet sedt Politieästaren Herr Lagmannen m. m. Lilljensparre inkomma til häst i Slottshwalsfwet, som talt wid de Broen, och har vittnet, som derefter begifwit sig från Slottshwalsfwet ej sedt hwad sedermera sig tilldragit.



Uppå tillfrågan om de Broen, under det han fattat uti Sammarlund haft någon utlåtelse, swarade Holmberg, det han af de Broen, under det han fört Fändr. Sammarlund, ej hört honom yttra sig annat, än at de Broen med håstighet utropat: djefwulen anfakta Er; åfwenfom wittnet uppå yterligare gjord frågan, intygade, det de Broen, under det han stött Fändrif Sammarlund emot pelaren, hållit des kläpp uplyst i wädret.

Hwad wittnet nu intygat, det de Broen skall fört Fändrif Sammarlund emot hwalpelaren så, at denne deraf fått en hård stöt, förklarade de Broen hafwa blifwit förorsakat deraf, at folket, som til en myckenhet warit församladt wid detta tillfälle trängt på honom, af hwilken senare anledning, men ej för at höra Fändrif Sammarlund, de Broen yttrade sig hafwa warit nödsakad hålla sin kläpp i wädret, at dermed undanskilja den församlade folkhopen.

Wittnet, uppå Hof Auditeuren Edmans fråga tillspord, om någon annan förmåktis wara med de Broen delaktig uti des emot Fändrif Sammarlund öfwade brottlighet, eller om de Broen derunder ofredat någon annan än Sammarlund? swarade dertil nej. Afrådde.

4:0 Frågårdsmästaren Järnberg förmålte, det han som wid områnande tillfälle warit arrestants post midt öfwer Högwakten ej hade sig något bekant i detta mål. Afrådde.

5:0 Swärdsfjaren Schärpling berättade ej hafwa sig bekant hwad emellan Fändrif Sammarlund och de Broen wid omrörde tillfäll förelupit; wittnet hade wid des ankomst uti wästra Slottshwalfwet d. 21 sistw. Julii om estermiddagen endast sedt Herr General Lieutenanten m. m. Friherre Söge von Manteuffel tala wid de Broen, som wittet derunder hört nämna Kongl. Maj:ts Namn, samt at Herr General Lieutenanten tillsagt Politimästaren Herr Lagmannen Lilljensparre, som i det samma kommit inridandes ibland folkhopen, at skaffa undan de Broen.

Widare war ej å någonthera sidan at fråga wittnet, som derpå afrådde.

De Broen androg derefter, at ehuru han snart i elofwa år warit i Konungens tjenst, samt uti det Contract han som Acteur wid Konungens Spectaer ingått med den deröfwer tillförordnade Direction är utsatt, det han hade at rätta sig efter Kongl. Hof Artiklarne, skall dock desse aldrig blifwit för honom upläste, ej eller honom någon kunskap meddelad om deras innehåll, hwadan de Broen trodde, det wara föreläteligt om han sig emot dem i någor måtto förbrutit, som endast af owetenhet skall härördt.

Afse

Assessoren och Stads Fiscalen yrkade detta vara en alsintet gällande ursäkt för De Broen, Hof Artielarne äro för honom som Hofberjent en äfwen så gällande Lag, som den allmänna Lagen, och förswagades denna undanslygt för De Broen så mycket mer, som han både kunde och jäm-wäl hade tillgång at låsa så wäl Hof Artielarne som wår allmänna Lag.

Hof Auditeuren Edman yttrade, at då uti De Broens Contract med Directionen af Konungens HofCapell och Spectacel är, efter de Broens egen utsägo, utsatt, det han borde ställa sig til esterrättelse hwad Hof Artielarne stadga, kunde han ej skäligen förebåra någon owetenhet om dem, om hwilkas innehåll honom ej felat tilfälle at göra sig behörigen underrättad.

Acteuren de Broen tilspord om han å sin sida hade någre bewis eller wittnen at åberopa, samt tillsagd at sådant hos Kongl. Slotts Rätten tillkänna gifwa, förklarade, at i den händelse Kongl. Slotts Rätten skulle pröfwa des brott vara af någon swår beskaffenhet, wille han på wittnens anskaffande vara omtänkt; men ytterligare af R. Slotts Rätten underrättad, det pröfningen af den emot honom angifne brottslighet ej kunde föregå den bewisning han om sin oskuld dertil kunde åstadkomma, samt at honom nu wore öppet lemnat at åberopa och namngifwa de wittnen, hwilkas hörande han åskar, androg de Broen, at då af de wittnen, hwilka af Fändriken Sammarlund blifwit upgifne och äfwen afhörde ej annat blifwit sagt och bewist än hwad de Broen hiel medgifwit, nemligen at de Broen wid mera omrörde tilfälle sökt föra Fändriken Sammarlund ifrån det samtal Herr General Lieutenanten m. m. Friherre Jöge von Manteuffel med Fändriken Sammarlund haft, som de Broen fått anledning at tro warit Herr General Lieutenanten wid det tillfället beswärligt, kunde de Broen ej inse hwad någre wittnen å des sida kunde vara af nöden, ej eller i hwad måtto deras afgifwande intyganden kunde hjelpa honom.

Hof Auditeuren Edman påminte de Broen at betjena sig af den rättighet honom tillkommer, at til des förswar upgifwa de wittnen som til äfwen tyrs i någor måtto kunde dertil vara ländande, hwarwid åter de Broen ansörde, det han ej några wittnens åberopande och afhörande åstundade.

Fändriken Sammarlund som nu annälte sig ej hafwa några flera Wittnen at å sin sida åberopa, påstod derefter, at som under denne ransakning de Broen fullstigen blifwit öfwerlygad om det brott, hwarföre Sammarlund de Broen angifwit, det altså de Broen måtte nu



genast förklarar pliktig at i häckte tråda, samt han theßförutan anses med thet straff Lag och Försattningar föreskrifwa, hwilket des senare på stående Fändriken Sammarlund anhölt, det Actor, Afseßoren m. m. Solcker wille närmare lag likmäßigt utföra.

Assessoren m. m. Solcker yttrade sig derefter, at som af Herr GeneralLieutenanten m. m. Friherre Söge von Manteuffels och Herr ÖfwersteLieutenantens m. m. Brauns afgifne berättelser, dem Acteuren de Broen för giltige antagit, ej mindre än af StabsAdjutanten m. m. Ehrenhjelmns under Eds plikt aflemnade och af de Broen ej i fråga stälte vittnesmål, samt af de under ransakningen i detta mål Edeligen afhöorde Wittuens utsagor fullteligen uttrönt är, det Acteuren de Broen den 21 sistwefne Julii om eftermiddagen uti wästra hwalfwet af Kongl. Slottet, under det samtal Herr GeneralLieutenanten m. m. Friherre Söge von Manteuffel haft med Fändriken Sammarlund fattat denne sistnämde med häftighet uti kragen, fört honom baklänges emot en hwalfpelare samt derifrån inemot glas portarne af Slotts hwalfwet, och therjämte med läppen höit Fändrik Sammarlund samt under et sådant Sammarlunds ofredande til honom haft den utlåtelsen: Djeswulen skall anfakta Er; altså fant Assessoren m. m. Solcker sig föranslåten til Kongl. Slotts Rättens ompröfning hemställa, om icke de Broen för sådane des brott, såsom inom Konungens borg begångne, må anses med thet straff 21 Capitlet, 7 §. 35 Capitlet, 4 §. 60 Capitlet, 6 §. 3 Capitlet, 1 §. Misgärnings Bollen, samt 21 och 62 Puncterne uti 1687 års Kongl. HofArticlar i thy fall usätta.

Acteuren de Broen som förmålte sig ej känna hwad de af Afseßoren m. m. nu åberopade ställen i lagen innehålla, blef derom tilböriligen anderrättad, och hemstälte derwid til Kongl. Slotts Rätten, pröfningen af des brott.

Härwid ansförde HofAuditeuren Edman, at som, i förewarande mål, fråga ej warit om någon under en annan än Kongl. Hofwets jurisdiction sorterande Person, som inom Kongl. borgen begått öfwerwåld, och sedermed: under ransakningens lopp, hwarken de flera edeligen afhöorde Wittnen, eller Råranden sielf Fändrik Sammarlund qittat namngifwa en eller flere personer som i den af Acteuren de Broen föröfswade wåldsambhet warit med honom delaktige, hwilken wåldsambhet åfwen icke af honom blifwit werkstald å någon wakt eller post; utan afsammans stadnat derwid, at de Broen detta ensam begått emot en enda ens

ffild person, som honom derföre til Kongl. Slots Rätten sått inkalla, och som härwid blifwit besunnen hafwa warit aldeles obrettlig; så förmodade Hof Auditeuren at i stöd af de flere för Kongl. Slots Rätten ej mindre än för privilegierade fora utkomne författningar, detta måls afdömande icke tilhörde denna Kongl. Slots Rätt: och som det wore en de Broens rättighet at blifwa dömd af den Domstol, hwarunder han, såsom wid Kongl. Maj:ts Spectacles engagerad, sorterade, och det utom des åläge Hof Auditeuren at wid alla tilfällen iakttaga Kongl. Hofwets Laqliga rättigheter, så hemstälde han om icke på anförde grunder, målet måtte til Kongl. Nedre Borg Rättens afgörande förwisa; tilläggandes, at det emedlertid icke wore något hinder för Kongl. Slots Rätten at genast yttra sig om den af Fändrif Sammarlund åskade säkerhet å de Broens Person

Acteuren de Broen anförde sig ej äga nog uplysning och kännesdom om wid hwad Domstol han rätteligen borde dömmas; om Kongl. Nedre Borg Rätten, efter hwad Hof Auditeuren Edman anmärkt, wore des rätta Domstol i detta mål, wore de Broen nögd, at det samma af nämde rätt uptages och afdömes. — Parterne astrådde och

Resolverades:

I anseende til sammanhanget emellan Fändrif Sammarlunds och de Broens förde Klagomål deröfwer, ej mindre at Sammarlund skulle blifwit af de Broen inom Konungens Borg wäldsförd, än at Sammarlund skulle wid nämde tillfälle inom Borgen likaledes sig förgått, hwilka bägge omständigheter uppå Domarens bepröfwande och utskiljande ankommer, finner Kongl. Slots Rätten med Författningarne ensligt, at än ytterligare wid detta mål lägga händer; Hwarföre det åligger Hof Auditeuren Edman, at sig yttra om han något vidare har i salens nu warande stiel å Embetes wägnar at anföra. Som wid åter inkallande det munteligen affades.

Hof Auditeuren Edman yttrade sig härwid ej hafwa något för det närwarande at uti detta mål andraga, äfwen som ock Afshoren och Stads Fiskalen Solcker samt Fändriften Sammarlund och de Broen yttrade sig ej hafwa något vidare at tillägga hwad af dem tillserene anförde blifwit: Astrådde och

Resolverades:

Sedan detta mål til sin beskaffenhet nu blifwit fullteligen utredt, will Kongl. Slots Rätten det samma ofördröjeligen under bepröfning företaga:



Men emedlertid pröfwar Kgl. Slotts Rätten i förmågo ej allenast af 1687 års Kgl. Hof Artielar, utan ock af Kgl. Placater under den 4 Maji 1669 1 och 5 §§. samt 9 §. i Kgl. Förordningen af den 5 April 1717 Skäligt förklara Acteuren de Broen, i anseende til de flere mot honom förelupne beswårande omständigheter Skyldig at i häckte tråda, som wid inkallandet affades.

De Broen hemställdte therefter til Kgl. Slotts Rätten, om honom ej måtte tillåtas, at til undgående af häkte, få för sin person ställa borgen af tvåanne gode Män.

Kgl. Slotts Rätten förständigade de Broen, at enär han för sig ställer borgen, wil Kgl. Slotts Rätten sig deröfwer utlåta; men emedlertid går nu Kongl. Slotts Rättens Utslag i verkställighet.

De Broen utbad sig widare, at til undwikande af Chican, samt då soll utan för huset skall sig samlat, få ensam, eller årsölgd af K. Slotts Rättens Waktmästare gå til fångelse, försäkrandes sig ej wilja wika undan.

Kongl. Slotts Rätten underrättade de Broen, det des begäran ej kunde willfaras, utan bles den ifrån Högwakten wid Kgl. Slottet requirerade Wakten anbefald, at de Broen i häcket wid Kgl. Högwakten föra.

Den 10:de Augusti.

Närwarande:

Herr Öfwersten i Armeen, Öfwerste Lieutenanten wid Swännska Escadern af Kongl. Armeens Flotta och Riddaren af Kongl. Swärds Orden, Friherre Johan Gustaf Lagerbielke.

Herr Hofjunkaren och Hårolden wid Kongl. Nordstjerne Orden Otto Wallencreutz, i Kammarherres ställe.

Herr Capitainen wid Kongl. Lif Gardet, Grefwe Sabian Fersen.

Herr Capitainen wid Swännska Escadern af Kongl. Armeens Flotta, Grefwe Axel Cronhjelm.

Herr Capitainen wid Kongl. Artillerie Regimentet, Carl Coyet.

Herrar Rådsmännen Jacob Grevesmuhl och Anders Wallin.

Tillstådes woro Assessoren och Stads Fiscalen Gustaf Adolph Solcker samt å Kgl. Hofwets wagnar Hof Auditeuren Gustaf Edman.

S. D. Sedan Protocollet för den 5:te i denne månad blifwit för Kgl. Slotts Rätten upläst, samt jämnwål uppå Kgl. Slotts Rättens befallning för

för de nu uti förmalet på kallelse tillstådes warande vittnen, nämligen Stads Ingenieuren Ludvig Brasch, Kryddkrämaren Zacharias Strindberg, samt Svärdsfjaren Johan Schärpling blifwit justerade, deras å sistnämde dag uti denna sak afgifne Vittnesmål, hwarwid, enligt Notariens gjorde anmälan, Acteuren de Broen under Vittnesmålets justerande tillstådes, förklarar sig ej åsunda justering af förslidne Rättegångs dags Protocoll, det åfwen Fändrik Sammarlund sig affsagt, så blef nu, i Fändrik Sammarlunds närvaro Acteuren de Broen, från häftet uphämtad, förekallad, hwarwid HofAuditeuren Edman yttrade sig, at utom den anmärkning, han wid Kongl. Slots Rättens sednaste sammanträde gjort, mot Kongl. Slots Rättens behörighet, at hufvudsakeligen afgöra förevarande mål, lemnade han nu til Kongl. Slots Rättens kunskap, at twänne klagomål emot Acteuren de Broen, det ena af Källarmästaren Simson och det andra af Kryddkrämaren Lavin, blifwit från Öfwerståthållare Embetet til Kongl. Nedre Borg Rätten förwiste, och hwilka bägge mål, sedan Kongl. Slots Rättens förra Sesion blifwit i Kongl. Borg Rätten anmälde och komma derstädes at uptagas. Bägge desse klagomål mot de Broen woro af enahanda beskaffenhet med Fändrik Sammarlunds, och det ena af dem härörande från något af de Broen begångit öfwerwåld samma dag som det af Fändrik Sammarlund. I anseende til den gemenskap som möjeligen desse bägge kunnna åga med hwarannan, hemstälde således HofAuditeuren, om icke det wore med Lag öfwerrensämmande, at de kommo under gemensam handläggning, samt at åfwen på denna grund, den wid Kongl. Slots Rätten hållne ransäkning, måtte til Kongl. Nedre Borg Rätten til afdömande tillika med de nämde twänne målen, öfwerlemnas.

Til Kongl. Slots Rättens pröfwande, hemstälte derefter Utskoren och Stads Fiskalen Solcker, om ej, sedan de Broen brustit uti all bewisning af hwad han Fändrik Sammarlund utswitat, denne sistnämde, måtte af Kongl. Slots Rätten pröfwas fri från allt vidare tiltal.

Fändriken Sammarlund och de Broen tillfades aftråda, och stadnade derefter Kongl. Slots Rätten uti följande

#### Utslag:

Som Acteuren de Broen brustit uti bewisningen af den angifwelse han emot Fändriken Sammarlund här wid Kongl. Slots Rätten gjort som



som skulle denne sistsände, under det samtal Herr General Lieutenanten och Commendeuren af Kongl. Svärds Orden med Stora Korset Friherre Söge von Manteuffel den 1 sistselne Juli uti wästra hwalshuset af Kongl. Slottet, haft med Fändriken Sammarlund, sig i något måtto utt sitt tal, emot Herr Baron och General Lieutenants förgått, utan iheremot af Herr Barons och General Lieutenants meddelse och til Kongl. Slotts Rätten ingifne berättelse en sådan de Broens angifvelse blifwit helt och hållit håfwen; altså profwar Kongl. Slotts Rätten skäligen förklara Fändrik Sammarlund fran allt tiltal i denne del fri.

Hwad åter angår de brott hwarföre de Broen härstädes tiltald blifwit; så finner wäl Kongl. Slotts Rätten, det han, d.rom genom laga bewis fullteligen öfvertygad, derföre gjort sig skyldig til den plikt och det straff Lagen och Kongl. Hof Rätternas i thy fall stadga; Men aldenstund til Kongl. Slotts Rättens kunskap nu kommit, at de Broen skall å flere ställen här i Staden utom Kongl. Borgen försawat wädsamhet och begått brott af lika beskaffenhet, med det hwarföre han härstädes blifwit anlagad, samt at samma brottmal nu äro wid Kongl. Nedre Borg Rätten anhängige gjorde, hwarföre med 10 Capitlet 2 §. Rättegångs Balken enliatt är, at de Broen derföre med ena bot warder ansedd, wid den Domstol der han sist lagföres; Fördensfull finner Kongl. Slotts Rätten godt, at det härstädes uptagne och sluteligen profswade mål til Kongl. Nedre Borg Rättens laga åtgärd hänskjuta.

Som wid åter inkallandet munteligen affädes, då de Broen anhöll, at emot Borgen, som han kunde för sig ställa, så ifrån häktet blifwa endelidigad; men honon förständigades, at Kongl. Slotts Rätten sig härmed icke widare besattar. År och dagar som förut.

På Befallning  
G. J. WESTELL.